

TÉMA MĚSÍCE

DĚTI DOSTANOU NOVÉ DOPRAVNÍ HŘIŠTĚ I ATLETICKÝ OVÁL

Základní kontury nové úpravy dali architekti a hned po nich buldozer foto -mk- grafika M1 Atelier

Od začátku června se po areálu školy pohybuje těžká technika. Začala rozsáhlá úprava celého areálu. Díky ní by škola po mnoha letech čekání měla dostat atletický ovál s rovinkou pro sprint na 60 metrů a s doskočištěm pro skok daleký. Líbeznickým unikátem bude dopravní hřiště umístěné uprostřed oválu. K tomu přibude ještě nový sektor pro vrh koulí a malé travnaté fotbalové hřiště.

Zázemí pro atletiku by měla mít každá základní škola. Skok daleký, sprint nebo vrh koulí byly vždy součástí osnov tělesné výchovy na 2. stupni. „Všichni naši tělocvikáři po potřebném zázemí dlouho volali. Těším se, že se podaří splatit další dluh. Program pro hodiny tělesné výchovy bude pestřejší a bude žáky více bavit,“ říká ředitelka školy Ivana Pekárková a dodává: „Pociťujeme, že fyzická zdatnost dětí se postupem doby zhoršuje. Nová sportoviště budou pro všechny důležité: novou motivací, aby se to změnilo.“

Vedle nových hřišť se podaří v areálu obnovit dopravní hřiště. „Opakované jsme se o jeho rekonstrukci snažili. Zatím nám vždycky chyběly peníze. S ohledem na to, jak intenzivní je v Líbeznici doprava, je osvojení správných návyků v dopravě důležitá výbava do života,“ zdůrazňuje 1. místostarosta obce František Závorka.

Celý areál školy dostane také nový architektonický plán. Vzniknou tu nové mlatové cesty, nová schodiště. Vysadí se tu více než 20 nových stromů. Vyrostou tu ale také nové amfiteátr s jevištěm, obří králík z pnoucích rostlin, skluzavka a další prvky – dílem pro hru a odpočinek, dílem pro snazší pohyb v celém areálu. „Měl by to být pěkný kousek obce místo málo využívané a místy nevzhledné plochy,“ vysvětluje místostarosta Michal Doubrava.

Všechny úpravy si vyžádají více než 7 milionů korun. Celých šest milionů ale do projektu doputuje z Regionálního operačního programu. Zbývající více než jeden milion korun zaplatí obec Líbenice. Čtvrtmilionem korun přispěje solidárně také sousední Bašť.

Obec o dotaci požádala už v polovině loňského roku a zařadila se mezi úspěšné žadatele. Projekt

ale nebylo možné spustit hned – v dotačním programu chyběly potřebné peníze. Teprve před koncem loňského roku dostala obec zprávu, že prostředky budou a že by se celá akce mohla realizovat. Jenže termín v původně předložené žádosti je nutné naplnit.

UNIKÁTEM BUDE DOPRAVNÍ HŘIŠTĚ UPROSTŘED OVÁLU

Zlínská firma, která v soutěži zvítězila, má extrémně krátký čas na zvládnutí všech úprav. Do konce září by totiž mělo být všechno hotové. Celé realizaci předcházela dlouhá anabáze. Prvním krokem bylo zajištění pozemků. Část z nich pod bývalým fotbalovým hřištěm obci vůbec nepatřila. V současné době je většina pozemků na náhorní planině za školou ve vlastnictví obce. „Snažíme se postupně zlepšit podmínky v obci pro všechny generace. Nové sportovní zázemí je důležité zejména pro děti ve škole. Vše ale bude přístupné i široké veřejnosti. Snad se tím podaří bojovat i proti tomu, v jakém rozsahu děti propadají počítačovým hrám, televizi či ještě horším a pasivnějším typům zábav. Nadarmo se neříká, že sport je také nejlepším lékem proti drogám a dalším náhražkám skutečného života,“ doplňuje starosta Martin Kupka. Třeba tu konečně vznikne také atletický kroužek a třeba v Líbeznici vyrostou nové Špotákové, Šebrlové či Maslákové. A kdyby se to náhodou nepodařilo, tak snad alespoň spokojení lidé a dobří a správně vychovaní cyklisté a chodci.

-na-

SLOVO STAROSTY

Milí čtenáři,

udělali jsme další krok, aby Líbenice byly co nejvůlnější i ke svým seniorům. Možná všichni víme od svých babiček a dědečků, jak je pro ně důležité zůstat ve svém prostředí a stále se potkávat se sousedy a kamarády a všechno si zařídit pokud možno samostatně. Když už to možné není, je nejlepší zajistit nezbytnou pomoc právě doma. I to pak může dávat chuť a energii do života. Snažíme se právě podle této zkušenosti nastavit podmínky pro seniory v obci. Líbeznický sociální výbor vytipoval společnost Antonia, která v našem okolí poskytuje pečovatelskou službu a osobní asistenci. Obec s ní podepsala smlouvu zatím na zkoušku do konce roku. Od teď se mohou senioři i jejich rodiny obracet na tuto společnost a žádat o pomoc přímo ve svém domácím prostředí. Podrobnější informace, jak si takovou službu například objednat a kolik bude stát, najdete na dalších stranách.

Minule jsem psal o tom, že čekáme na rozhodnutí Ministerstva pro místní rozvoj ohledně dotace na skatepark. Teď už víme víc. Dostali jsme nejvyšší možnou dotaci 400 tisíc korun. Zbývá k této podpoře sehnat ještě jeden milion korun. To není úplně maličkost. Projekt se vyklubal z veřejné diskuse na začátku roku, takže jsme s ním ani v letošním rozpočtu počítat nemohli. O to je teď složitější potřebné sehnat zajistit. Pokusíme se zlevnit realizaci tím, že co nejvíce přípravných prací zajistíme sami. Rád bych ale vyzval už teď všechny, kteří chtějí skatepark využívat, aby se nachystali s pomocnou rukou a aby si ještě v průběhu léta našli čas na připomínkování pro úpravu současné plochy konečné podoby všech překážek, můstků a ramp. Velkou a samozřejmě také symbolicky důležitou pomocí by bylo, pokud by se někdo z rodičů či samotných uživatelů rozhodl na stavbu přispět finančně. Mohl by potom sledovat, jak se jeho pomoc využije, co za ní vznikne. Věřím, že o to víc by byl potom skatepark také „jeho“ vlastním prostorem.

A chystáme ještě jednu drobnou změnu veřejných prostranství. O něco hezčí podobu by měl dostat díky pomoci společnosti Veolia a místní občance Petře Santini parčík U Studánky. Další zásluhy by pak v této lokalitě měly zdůraznit koryto Makůvky. Podpora líbeznického občana a podnikatele Miroslava Čackého zase umožní, aby prokoukl i kousek zeleně před Drogerií Janů.

Přeji krásné léto a věřím, že se uvidíme na tradičním letním sousedském setkání na náměstí – tentokrát v sobotu 25. července od 19 hodin.

Váš starosta

Číslo měsíce: 5 – to je počet aktuálně probíhajících obecních staveb.

ROZHOVOR

POSEDLOST
KNIHOU

Již třetím rokem zásobuje místní čtenáře knížkami. Pod jejím vedením prošla líbeznická knihovna proměnou, a to nejen ve smyslu přestavby, ale i v rozšíření činností. V knihovně se pravidelně pořádají například autorská čtení, besedy nebo se zde i s knížkami spí a hodně se čte dětem. O práci v knihovně, o líbeznických čtenářích i o literatuře jsme si povídali s líbeznickou knihovnicí Alexandrou Dančovou.

Jak jste se k tak hezké práci knihovnice vlastně dostala?

Může za to má posedlost knihou. Nejdříve *Kocour Mikeš*, pak *Neználek*, *Děti z Bullerbynu* atd. Rodiče se smáli, že mne vždycky najdou někde s knihou, ať se děje, co se děje. Takže přirozeným výběrem školy byla knihovnická škola. A jasná volba mého prvního povolání bylo knihkupectví a antikvariát. Pak přišly děti a na čas jsem se vzdálila od světa knih, abych zjistila, jak moc mi chybějí, a proto jsem dnes tady.

Jak jsou na tom Líbeznice a čtení? Jste spokojená s počtem místních čtenářů?

Líbeznice a čtení jsou na tom dobře, ale mohly by na tom být lépe. Jenže žijeme v téhle uspěchané době, máme tisíce povinností a tisíce rozptýlení v podobě počítače, mobilu, televize. A čtení je v první řadě o klidu a času pro sebe a tenhle luxus si prostě nedovolíme často.

Do června je registrováno 234 čtenářů, z toho 58 dětí do patnácti let. V Líbeznicih žije 2 500 obyvatel, že registrovaných čtenářů by v knihovně mohlo být daleko víc. Na druhou stranu musím říct, že jsem moc ráda, že chodí hodně maminek se svými malými dětmi. Od mala je učí, že chodit do knihovny je fajn, že se na knihy musí dávat pozor, aby se neznečistily, a že je v knihovně stále co objevovat. Také mám radost ze seniorů, rádi si půjčují knihy a rádi čtou i nové spisovatele a zajímají se i o přednášky, které knihovna pořádá.

Kdo je však ohroženým druhem v knihovně, je muž. A nevím, čím to je. Jestli mají raději elektronické čtečky, nebo nečtou vůbec. Přitom se jako knihovnice snažím mít zajímavé tituly i pro ně. Máme tu obrovské množství válečné literatury, řada knih je v oddělení zájmy a záliby, nabízíme detektivní, historické romány a další. Ale nechodí. Stále nechodí.

Jak se daří přilákat do knihovny mladé čtenáře? Mají vůbec dnes děti zájem o čtení?

Troufnu si tvrdit, že moderní knihovnictví se nejvíce zabývá právě mladými čtenáři a nejvíce podporováno a propagováno je právě čtení pro děti a dětem. Máme zde celorepublikové projekty – Čtení pomáhá a Celé Česko čte dětem.

Ani líbeznická knihovna nezůstává pozadu. V roce 2013 jsme začali projektem přednášek Čteme dětem a s dětmi, na který jsme získali grant Ministerstva kultury. Cílem přednášek bylo vysvětlit rodičům, jak je důležité číst dětem a jaký to má vliv do budoucna, když si dítě čte samo. Součástí přednášek bylo také setkání a povídání spisovatelek dětské literatury s dětmi a rodiči.

V roce 2014 proběhla velmi úspěšná akce Komiks patří do knihovny a aktuálně letos v červnu se uskutečnila interaktivní beseda se spisovatelkou Jitkou Vítovou a jejími knihami *O Květušce a tesaři-*

Alexandra Dančová

foto -mk-

kovi a *Květuška hledá tesařika*. Beseda byla velmi nadšeně přijata dětmi z prvních tříd.

Přilákat mladé čtenáře mi pomáhá výborná spolupráce se školou. Zejména děti z prvního stupně chodí se svými učitelkami do knihovny na exkurzi a je radost vidět nadšené děti, které prozkoumávají knihovnu a její knihy. A pokaždé se vrací s rodiči, aby měly svůj vlastní průkaz čtenáře. To mě velmi těší.

Děti mají o čtení zájem. A víc děvčata než chlapci. Na dětech je vidět, kde se doma čte a jestli mají doma knihovnu. Děti, které mají zájem o čtení i doma, jsou bezprostřednější a více se zajímají o konkrétní tituly a také více o naučnou literaturu.

Kolik můžeme v knihovně najít titulů a o jaké je největší zájem? Mění se nějak vkus čtenářů?

Knihovní fond má v současnosti 9 500 knih. Největší zájem je o Vlastimila Vondrušku, Jo Nesba a Jeffa Kinneye a jeho *Deníky malého poseroutky*. Stále vedou tzv. švédské či norské detektivky, v kurzu jsou také humoristické romány Patrica Taylora *Doktore, teď to chce klid!* a *Doktore, bacha na ženský!* a oblíbená je i současná česká próza: Jiří Hájíček, Miloš Urban, Petra Hůlová, Irena Dousková, Jan Balábán nebo Kateřina Tučková.

Kdybych byla cynik, řeknu, že vkus čtenářů se mění podle marketingového úsilí nakladatelů. Ale našťásti máme všichni ještě dost svého rozumu a stále čteme, co je našemu naturelu nejbližší. Ano, například na knihy upířské ságy od Stephenie Meyerové (*Stmívání*, *Rozbřesk*, *Zatmění* aj.) zvolna usedá prach, a nejen v naší knihovně. Ale to už tak patří do dnešní konzumní, zrychlené doby, že nás něco na chvíli upoutá, ale nepřežije zájem čtenářů do dalších let.

Jak vůbec vypadá váš pracovní den?

Pokud je otevřeno pro veřejnost, probíhá knihovní agenda půjčování a vrácení knih. Mezitím mohu obalovat nově koupené knihy, sleduji knižní novinky a články o literatuře, čtenářům, kteří chtějí poradit, vybírám nové knihy ke čtení. Prodlužuji výpůjčky.

V čase, kdy je pro veřejnost zavřeno, vkládám nově zakoupené knihy do počítače a zapisuji si jejich přírůstková čísla. Stejně tak průběžně vyřazuji knihy zastaralé a opotřebované či zničené. Knižní novinky jezdím vybírat do knihkupectví. Také antikvariát nás zásobuje. Vymýšlím akce a přednášky

na další měsíce. Píšu články do Líbeznického zpravodaje. Přípravuji letáky a upoutávky na přednášky knihovny. A součástí mé práce je také úklid knihovny.

V Líbeznické knihovně se nepůjčují jen knihy, ale koná se zde mnoho zajímavých akcí. Jaké nás v nejbližší době čekají?

V nejbližší době, to znamená po prázdninách, konkrétně v sobotu 26. 9., bude probíhat dětská literární dílna. Povede ji scenáristka a spisovatelka Eva Papoušková, která byla i naším hostem v knihovně. Dílna je určena dětem od 8 do 12 let.

Autor zejména životopisných knih Pavel Kosatík (F. Peroutka, V. Čáslavská, J. Masaryk aj.) bude mít své povídání 19. 10. a Mgr. Hana Závorková bude vyprávět o historii Líbeznice 2. 11. Pro velký zájem o cestovatele Petra Nazarovu, který u nás byl na Velikonoční pondělí (povídání o Havajských ostrovech), jsem mimořádně zařadila jeho novou přednášku o jižní Africe na 9. 11. Pak už máme poslední akci v tomto roce, oblíbené vánoční setkání s hudbou a hosty 7. 12.

Máte sama čas na čtení? Jaký je váš oblíbený žánr?

Mám čas na čtení, respektive si ho ráda udělám. Je to můj relax a čerpání energie. Mám ráda ezoterní literaturu. Zajímám se o psychologii. A taky mám své tajné literární lásky – Turgeněva, Čechova, Jelfersona, Singera, Nabokova, Durasovou a momentálně jsem propadla Jenny Dowhamové (*Ještě než umřu*). A na mém nočním stolku má své stálé místo Betty McDonaldová – *Co život dal a vzal*.

Jakou knihu byste doporučila čtenářům Líbeznického zpravodaje k přečtení o prázdninách?

Kapky deště od V. C. Andrewse nebo *Vánoce Hercula Poirota* od Agathy Christie. Doopravdy čtenářům doporučuji užít si léta a vydechnout, uvolnit se a zregenerovat své síly. K příjemnému a zaslouženému oddechu to mohou být knihy od Karla Poláčka, Bohumila Hrabala, P. G. Wodehouse, Richarda Gordona, Raymonda Chandlera, Agathy Christie, Daniely Steelové nebo Petera Mayla.

Děkuji za rozhovor

František Grunt

VÝSTAVBA RONDELU FINIŠUJE

Stavbu nového pavilonu základní školy jsme opustili na konci února, kdy byl kompletně vybetonován strop. Od té doby stavba výrazně pokročila a my opět přinášíme přehled nejdůležitějších milníků výstavby. Celá akce pokračuje podle plánu a v září přivítá první školáky. Stavbu je možné rovněž sledovat on-line na adrese <http://libeznice.cz/stavba-line>, o postupu stavby rovněž informujeme na obecní webu <http://libeznice.cz/stavba-rondelu>.

Rondel dostal obvodové zdi – 15. března 2015

(Foto 1)

Během prvních březnových dnů dostal Rondel vnější obvodové zdi a celý obvod byl zdířem uzavřen. Vyzdívký jsou provedeny z keramických tvárnic vyplněných minerální izolací v tloušťce 38 cm.

Třídy už mají finální tvar – 21. března 2015

(Foto 2)

Poslední březnové dny patřily zednickým pracím na vnitřních příčkách budovy. Do stavebních otvorů se osadily bezfalcové zárubně všech dveří. Všechny třídy dostaly svůj finální tvar.

Všechna okna Rondelu jsou zasklená – 19. dubna 2015

(Foto 3)

V polovině dubna byla zasklena okna po celém obvodu Rondelu. Na střeše přibyla další vrstva betonu. Dále probíhaly práce na všech rozvodech elektřiny, vody a odpadu a začaly práce na vzduchotechnice.

Rondel má zasklené všechny světlíky – 3. května 2015

(Foto 4)

Koncem dubna byly zaskleny i všechny světlíky na střeše, celkem jich je 42. Zároveň se rozběhly práce na vnitřní prosklené fasádě a finisovaly práce na všech rozvodech. Stěny tříd z pohledového betonu dostaly bezbarvý nástrík. S nimi se už nic dělat nebude.

Uprostřed Rondelu byl vysazen platan – 15. května 2015

(Foto 5)

Zahradníci zasadili dovnitř atria Rondelu několikaletý platan. Vnitřní prostor budovy už má svou dominantu.

Byla dokončena skleněná vnitřní fasáda – 1. června 2015

(Foto 6)

Dalším milníkem stavby Rondelu se na konci května stalo dokončení vnitřní skleněné fasády. Prosklený prostor atria má tak téměř finální podobu. Celkem 42 téměř dvouseťkilových skleněných tabulí z bezpečnostního skla tvoří celou stěnu chodby otevírací do vnitřního kruhového prostoru s platanem.

Foto 1

foto -mk-

Foto 2

foto -mk-

Foto 3

foto -mk-

Foto 4

foto -mk-

Foto 5

foto -mk-

Foto 6

foto -mk-

POMOC NA DOSAH

Od června mohou líbezníční senioři využívat sociální služby poskytované společností Antonia senior services, s. r. o., z Čakovického. Podrobné informace o tom, co všechno Antonia lidem v Líbezních může nabídnout, přináší rozhovor s vedoucí pečovatelské služby Katarzynou Annou Porubskou.

Poskytujete sociální služby. Co všechno si pod tím máme představit?

Nabízíme tři druhy služeb pro klienty a jejich rodiny: pečovatelskou službu, osobní asistenci a odlehčovací službu.

Pečovatelská služba slouží našim klientům k tomu, aby za naší pomoci zvládali každodenní činnosti, na které doposud byli zvyklí, ale vzhledem k věku či zdravotnímu omezení a onemocnění nejsou schopni je nyní zvládnout bez pomoci. Dovolím si dát konkrétní příklady nejčastěji využívaných služeb: péče o osobní hygienu, úklid domácnosti, dovážka hotové stravy (obědů), zajištění nákupů, odvozy na nejrůznější lékařská vyšetření či do jakékoli další instituce, kde je samozřejmě po celou dobu zajištěn doprovod a péče našich pracovníků.

Výběr konkrétních poskytovaných činností je opravdu záležitostí individuálních potřeb.

Osobní asistence je poskytována 24 hodin denně dle potřeb klientů či rodiny. Tím se liší od časově omezené pečovatelské služby. U poskytování osobní asistence se předpokládá hlavně spolupráce s rodinou. Využívají ji spíše klienti, kteří jsou téměř nepohybliví, nebo vůbec imobilní. Využívání služeb osobní asistence je velmi rozmanité a vždy se dbá na přání klienta a jeho rodinných příslušníků.

Odlehčovací služba slouží rodinným příslušníkům, kteří se starají o své maminky, tatínky, babičky, dědečky sami „na plný úvazek“. Už název odlehčovací služba napovídá, v čem spočívá. Starání se o člověka závislého na péči druhé osoby je velmi náročné jak psychicky, tak fyzicky, proto je tu tato možnost odpočinku. Rodina může vyrazit na dovolenou, do divadla, kina, nebo kamkoli je napadne, a mohou si to naplno a bez výčitek užít, protože péči o jejich blízké zastoupí naši pracovníci.

Na činnost Antonie v Líbezních přispěje obec. Samotný příspěvek ale zdaleka všechno nepokryje. Vaše služby jsou placené. Na kolik přijde, pokud bychom vás třeba k nepohyblivé mamince zvali každý den?

Naše služba je hrazená hodinově a je rozdíl ve využívání služeb.

Pečovatelská služba vychází na 100 Kč/hod., osobní asistence a odlehčovací služba stojí 120 Kč/hod.

Podrobný ceník najdou zájemci o naše služby na internetových stránkách www.antoniasr.cz nebo případně jakékoli dotazy rádi zodpovíme na telefonních číslech 608 505 045, 315 623 425, 702 006 596.

Proč vlastně vaše služby neplatí zdravotní pojišťovny?

Naše služby neplatí zdravotní pojišťovna, protože to nejsou služby zdravotní, ale sociální. Pokud je však jakýkoli klient závislý na péči druhé osoby je tu také možnost zažádat o příspěvek na péči a příspěvek na mobilitu. Tyto příspěvky jsou určeny k tomu, aby pomohly klientům uhradit využívané sociální služby. Výše příspěvků je určována dle míry závislosti daného klienta na péči druhé osoby. Vyřizuje se přes úřad práce na základě podaných žádostí.

Pomáháme v domácím prostředí

foto Antonia

Pokud bych chtěl čerpat vaše služby, jak to mám udělat? Co bude první, druhý, třetí krok...?

Prvním krokem je kontaktovat naše pracovníky a podat žádost o poskytování našich sociálních služeb. Jsou dvě možnosti: přes naše internetové stránky, nebo na uvedených telefonních číslech.

Druhým krokem bude domluvení schůzky s klientem a rodinnými příslušníky, kde se domluví podmínky a podepíše se smlouva o poskytování služeb, bez které služby nelze poskytovat.

Třetím krokem je provedení sociálního šetření a zpracování individuálního plánu klienta, kde se stanoví jeho cíle a dohodají se všechny detaily poskytování sociálních služeb.

Pak už nic nebrání tomu, aby klient začal službu využívat.

Když se s vámi dohodnu na tom, že k mé mamince budete chodit každý den s obědy a dvakrát za týden ji pomůžete s koupáním, na kolik peněz taková služba vyjde a jak se vlastně platí?

Obědy (polévka a hlavní jídlo) s dovážkou do domu stojí 85 Kč, na výběr máme z čtyř jídel a dietu. Obědy rozvážíme od pondělí do pátku. Stravu si objedná každý klient z vytištěného jídelního lístku, který se mění každý týden. Pokud chce klient jídlo i na víkend, je možné si v pátek objednat tři jídla. Strava se vozí v ešusech nebo v krabičkách. Cena koupání závisí na stráveném čase u klienta se sazbou 25 Kč/15 min.

Každý měsíc jsou za využívané služby vystaveny faktury, které dostane klient či jeho rodinní přísluš-

níci do ruky, a záleží na nich, jestli je uhradí hotově, nebo bankovním převodem.

O jakou službu je tady v okolí Líbeznic největší zájem?

Nejčastěji využívanými službami jsou péče o osobní hygienu, úklid domácnosti, dovážka hotové stravy (obědů) a zajištění nákupů.

Jak vybíráte své spolupracovníky? Je nouze o dobrou pracovní sílu?

Své spolupracovníky vybíráme na základě osobního pohovoru, kde přihlížíme k jejich dosavadním zkušenostem v oboru, praxi, vzdělání, přístupu k práci a hlavně vztahu k lidem. Poté se uchazeč zaučuje a až poté následuje rozhodnutí o navázání trvalé spolupráce.

Nouze o dobrou pracovní sílu je nejspíše ve všech pracovních oborech, natož v oboru sociálních služeb, ale vždy se najde někdo, kdo tuto práci vykonává se vstřícností, pochopením a trpělivostí, což je v našem oboru to nejdůležitější. Zdůrazňuji, že je to více posláním než prací.

-mk-

Antonia senior services, s. r. o.

Za Školkou 104, 250 63 Čakovický

www.antoniasr.cz

Telefonní čísla: **608 505 045,**
315 623 425, 702 006 596

ZDRAVOTNÍ PÉČE V OBCI

Trochu s nadsázkou se dá říct, že do 19. století si většina obyvatel Líbeznic nemoci léčila sama podle osvědčených rodinných receptů nebo se s důvěrou obracela na babky kořenářky a místní zvěrokleště. S nemocným zubem se chodilo za kovářem, aby jej vytrhl.

K léčbě nemocí si lidé vařili čaje z bylin. Na nachlazení byl oblíbený květ z lípy srdčité, bezu černého nebo mateřídoušky obecné. Na pohmožděniny si lidé dávali masti z kostivalu lékařského nebo placky ze strouhaného křenu. Univerzální medicínou byla potom pálenka z ovoce.

Ženy rodily doma za asistence porodních bab, kterých bylo v Líbeznicích a jejich okolí v průběhu staletí několik: Anna Koničková, Anna Svobodová, Anna Šilová, Marie Fořtová, Marie Špánková. Za rodíčkami docházely pěšky. Porodní bába Anna Svobodová přivedla za svou čtyřicetiletou praxi na svět 2 200 dětí. Na rodných listech jsou jména porodních bab uvedena.

Ženy zpravidla rodily po celou dobu svého reprodukčního věku. Výjimkou nebylo ani více než 10 porodů. Z narozených dětí se však obvykle jen polovina dožívala dospělosti. Děti umíraly na záškrt, tuberkulózu, černý kašel, zápal plic, ale i zánět slepého střeva. Jižní část hřbitova původně bývala dětským hřbitovem.

Vědomosti společnosti o sexu odpovídaly své době. Pokud dívka otěhotněla a neměla muže, který by si ji vzal, jednalo se o ostudu celé rodiny. Raději tedy často volila potrat. Potraty byly prováděny tajně tzv. andělíčkářkami. Takové zákroky však pro ženy bohužel někdy mívaly tragické následky. O andělíčkářkách se veřejně nemluvalo, obecně se ale většinou vědělo, kdo ženám „pomáhá“.

K LÉČBĚ NEMOCÍ SI LIDÉ VAŘILI BYLINNÉ ČAJE Z KVĚTU LÍPY NEBO BEZU ČERNÉHO

V minulosti lidé umírali doma v kruhu rodiny a za asistence pana faráře. Nebývalo zvykem volat k nemocnému lékaře nebo se nechat hospitalizovat. Nemocnice sice samozřejmě v nedaleké Praze byly, pro většinu však byly málo dostupné.

Kutliskému řešení vážných zdravotních problémů odpovídala i úmrtnost. Jednou z metod obrany proti smrtelným nemocem byla víra spojená se zařikáváním. V pramenech jsem našla jedno takové proti souchotinám – TBC: „Ve jménu otce i syna i ducha svatého, souchotě, já vás zařikávám skrze ducha Ježíše Krista z celého těla ven. Souchotě, jste-li zmylny, nedávejte vám jísti, krve pít. Souchotě, jste-li z větru, jděte na lesy, jste-li z jídla, jděte na luha, jste-li z vody, jděte na moře, vodu vázejte, písek počítejte, tomu tělu do prahu smrti pokoj dajte. K tomu mi dopomáhej Bůh otec, Bůh syn a Duch svatý. Třikrát říkej na hlavě, třikrát říkej na kolenou, třikrát křížem smývej. Začni od levé strany smývat a říkej při smývání: Rozejďte se, souchotě, všechny neduhy, jako se rozešel Pán Kristus s Panenskou Marií na obloze nebeský. K tomu mi dopomáhej Bůh otec a Bůh syn a Duch svatý. Říkej třikrát, až nakonec řekneš ámen. Používej k omývání tři líže octa.“

Líbeznice a okolní obce patřily rodině Nosticových, vzdělaným a pokrokovým lidem, kteří se snažili nové objevy v medicíně zavádět do praxe a tím čelit pověrám a nesmyslným bludům. Demonstra-

Ve staré škole dnes sídlí lékárna

foto - archiv-

tivně se nechávali jako první očkovat, aby je i jejich poddaní následovali a očkování se nebáli. Měli své lékaře, kteří se starali jak o ně, tak o zdraví lidí, kteří pro ně pracovali. Prvním líbeznickým lékařem se stal osobní lékař rodiny Nosticovy, MUDr. Tišnovský z čp. 35.

Ani epidemie se obci nevyhýbaly. Významnou roli zde hrála hygiena. Neexistovala totiž kanalizace ani vodovod. Lidé se mnohem méně myli a prali prádlo. V domácnostech se mnohdy vyskytoval i cizopasný hmyz jako vši, blechy, štěnice, mouchy, ale i myši šířící nemoci. V domech také bydlelo mnohem více lidí pohromadě než nyní. Ještě v polovině 20. století v mnoha obydlích v obci chyběla koupelna a splachovací klozet.

Máme několik záznamů o choleře. Jedna její vlna přišla o Vánocích roku 1831. Zemřel na ni i pan farář Shiffner, který doplatil na své poslání připravit člověka na věčnost. Další epidemie následovala roku 1855 a potom ještě o deset let později, v roce 1866, kdy obec obsadilo pruské vojsko. Snahou lékařů bylo oddělit nemocné od zdravých. K tomuto účelu byla v Plickovic sušárně na samotě v polích zřízena cholerozna. Ta byla roku 1900 přestěhována k Papričům (opět osamocení dům v polích).

Kronikáři zaznamenávali také případy vážných úrazů v místním cukrovaru. Dělníci se zde často zranili při manipulaci s vařícím cukrem. K vážným úrazům docházelo i při práci se stroji, které neměly kryty na soukolí. Nemocné ošetřoval MUDr. Tišnovský, který bydlel přímo naproti cukrovaru. Po jeho smrti nebyl v obci lékař přítomen 30 let. Nejbližším lékařem byl v letech 1865–1886 měšický MUDr. Peller, jehož pacientem byl i spisovatel V. B. Třebízský. Po něm pak přišli MUDr. Frankenberger a MUDr. Jaromír Hock. V roce 1900 se v Líbeznicích usadil MUDr. Hetěš. Lidé si jej brzy oblíbili, a dokonce i zvolili do čela obce. Ke svým pacientům zajížděl bryčkou. Pomáhal například u složitých porodů. Běžné porody byly v té době stále ještě záležitostí porodních babiček.

Mezi významné a oblíbené líbeznické lékaře mezi světovými válkami patřil mladý MUDr. Henzl, který zemřel, když se sám nakazil od pacienta smrtelnou nemocí. V Líbeznicích působil také MUDr. Falta, který byl uznávaným odborníkem na nemoci plic. Jako jeden z prvních měl rentgen.

Do druhé světové války ordinovali líbezníční lékaři doma nebo za pacienty dojížděli. Změna nastala až po druhé světové válce, kdy se začíná celoevropsky systematizovat zdravotní péče o oby-

vatelstvo. Objevují se také první antibiotika jako penicilin a celoplošná očkování. Zavádí se preventivní vyšetření na TBC, snímkování.

Když byla v roce 1956 postavena nová školní budova, bylo v celém přízemí staré školy vybudováno zdravotní středisko nejen pro Líbeznice, ale i pro další obce v regionu. Vznikly zde ordinace praktického lékaře, nejprve pro jeden obvod, později pro dva. Nacházely se zde také dětská, gynekologická a zubní ordinace. Po dr. Faltovi nastoupili MUDr. Dyrhoň, MUDr. Tínl, MUDr. Columbiová, MUDr. Posltová. Nová školní budova byla také vybavena ordinací dětského a zubního lékaře, kteří do ní docházeli pečovat o zdraví školních dětí.

V ROCE 1956 VYBUDOVÁNO V PŘÍZEMÍ STARÉ ŠKOLY ZDRAVOTNÍ STŘEDISKO

Zdravotní péči měla po druhé světové válce na starost státní organizace OÚNZ (Okresní ústav národního zdraví). Na odborná vyšetření a na rentgen se dojíždělo do jejich sídla v Klimentěské v Praze.

V měšickém zámku byla vybudována nemocnice. Nacházely se zde interna, neurologie a pohotovost. Pacient tak mohl být hospitalizován jak v Měšicích, tak v Nemocnici Na Bulovce, Karlově náměstí nebo v Brandýse nad Labem. Ženy již nerodily doma, ale v porodnicích v Praze Na Bulovce, Brandýse nad Labem nebo v Mělníku. K léčbě infekčních chorob sloužily nemocnice Na Kopě u Kostelce nad Labem a Nemocnice Na Bulovce.

Staré zdravotní středisko ve staré škole, budově z 19. století, však již přestávalo vyhovovat potřebám obyvatel. Problém začal být citelný zvláště tehdy, když se Líbeznice staly střediskovou obcí a její zdravotnické zařízení muselo poskytovat také závodní péči pro místní podniky. Bylo proto rozhodnuto o výstavbě nového zdravotnického zařízení. To bylo umístěno Na Chrupavce, na parcele, která při řepné kampani sloužila ke skládce cukrové řepy. Na jeho výstavbě se svým dílem podíleli i líbezníční občané a místní Drobná provozovna. Zdravotní středisko bylo zkolaudováno 17. 2. 1993.

**Hana Závorková, ředitelka
Oblastního muzea Praha – východ**

PROGRAM ZÁCHRANNÉ STANICE ZVÍŘAT IKAROS

„Na ptáky jsme krátký...“

foto -šm-

Ve středu 27. 5. do naší školy opět zavítal pan Hořák ze Záchrané stanice Ikaros se svými zvířaty. Letos ve svém programu dětem představil mnoho druhů ptáků – od malinkých soviček až po mohutného orla.

Šárka Mišurcová

ÚSPĚŠNÍ PRVNÁCI

Úspěšní výtvarníci

foto -šm-

Žáci prvního ročníku líbeznické školy **Bianka Smetanová**, **Matthew Lang** a **Samuel Šimek** získali **Čestná uznání** v celostátní výtvarné soutěži **Řemesla dříve a dnes**. Ceny si převzali v Národní pedagogické knihovně, která tuto soutěž vyhlásila.

Šárka Mišurcová

ŽÁCI LÍBEZNICKÉ ZUŠ V KUTNÉ HOŘE

V sobotu 30. května se děti líbeznické ZUŠ vypravily do Kutné Hory. Jejich hlavním cílem byla Galerie Středočeského kraje – GASK. Zde absolvovaly program spojený s výtvarnou dílnou. Tato galerie je velmi zajímavě koncipována a všem můžeme doporučit její návštěvu.

Výprava samozřejmě nemohla vynechat návštěvu velkolepého Chrámu svaté Barbory a svou pouť zakončila ve světoznámé sedlecké kostnici.

Děti se domů vrátily trochu unavené, ale plné nových poznatků a dojmů.

Šárka Mišurcová

Na návštěvě v kutnohorské galerii

foto -šm-

OKRESNÍ KOLO PYTHAGORIÁDY PRO 5. ROČNÍK

Okresní kolo **matematické soutěže Pythagoriády** probíhalo dne 13. května 2015 na ZŠ Zelenec a současně na I. ZŠ Říčany, aby si soutěžící mohli vybrat dostupnost školy s ohledem na dopravu. Vyhodnocení bylo provedeno souhrnně.

Do okresního kola postoupili žáci, kteří ve školním kole získali 11 a více bodů. Ze 74 přihlášených

žáků se soutěže zúčastnilo 64 žáků pátých ročníků ze **17 škol**. Soutěžícím bylo zadáno 15 úloh. Na jejich vyřešení měli 60 minut čistého času. Maximální bodový zisk byl 1 bod za jednu úlohu, celkem tedy mohli získat nejvýše 15 bodů. Úspěšným byl každý řešitel, který získal alespoň 9 bodů. Z celkového počtu 64 soutěžících bylo **59 úspěšných řešitelů**. Z naší školy do okresního kola postoupilo 6 žáků pátého ročníku, všichni se stali úspěšnými řešiteli a tím vzorně reprezentovali naši školu. Z možných 15 bodů **Jan Pytelka** a **Ondřej Šponer** získali 13 bodů, **David Kupka** 12 bodů, **Radek Weiss** 10 bodů a **Jakub Šteffel** a **Vít Maleček** 9 bodů. Všem úspěšným řešitelům blahopřejeme.

Lada Šoltysová

O TALENTY SE V LÍBEZNICÍCH BÁT NEMUSÍME(?)

Již počtvrté (!) proběhly talentové zkoušky do ZUŠ Líbeznice, tentokrát pro školní rok 2015/2016. Přestože situace s nedostatkem volných míst je zřejmě všeobecně známa, zúčastnilo se zkoušek do tří oborů celkem 52 dětí. Ze 34 dětí v hudebním oboru zkouškou neprošly pouze tři a z muzikantské úrovně některých uchazečů se porotě pedagogů

tajil dech. Momentálně však máme pouze čtyři volná místa, tj. čtyři děti se z různých důvodů rozhodly ukončit studium v naší škole k 30. červnu 2015.

Situace ve výtvarném oboru je podobná, dvánáct uchazečů a pouze jedno volné místo pro příští školní rok.

Nezbývá než doufat, že zainteresované nadřazené orgány konečně pochopí naši situaci a dovolí nám v ZUŠ Líbeznice pro další období navýšit počet žáků. Jinak se nám může snadno stát, že další ročník talentů z Líbeznice a blízkého okolí „uteče“ do jiných uměleckých škol, tak jako se to stalo v minulých letech...

Roman Novotný,
zástupce pro ZUŠ Líbeznice

2.A ZŠ LÍBEZNICE NAVŠTÍVILA KBELSKÉ LETIŠTĚ

Dne 13. května 2015 jsme my, dva páťáci, a celá třída 2.A navštívili 24. základnu dopravního letectva. Hned po vstupu na letiště jsme zamířili k posuvům. Ti nám ukázali, co všechno psi dovedou, jako třeba zadržení narušitele či hlídání psůvoda před útokem pachatele. Následně jsme svižným krokem došli k letištní ploše, kde již žhavil motory transportní vrtulník Mil Mi-17. Po zhruba 2 minutách odstartoval a my jsme se přesunuli do hangáru. Tam nám mechanici ukázali záchranný vrtulník W-3A Sokol a Mil Mi-8, který se od Mi-17 liší pouze zastaralejším vybavením. Z jednoho hangáru jsme šli hned do druhého, před kterým právě myli transportní letadlo I-410. V hangáru jsme viděli verzi čtyřicetidesátky s prosklenou špičkou určenou ke snímkování terénu. Mechanici nás dokonce vzali do jedné I-410 určené pro výsadkáře. Ze druhého

hangáru jsme se přesunuli do třetího, kde probíhaly opravy transportního letounu CASA C-295M.

Odtud jsme se dostali do velkého mobilního hangáru, ve kterém se prováděly opravy na vládním letounu Airbus A-319 CJ, což je největší letoun českých vzdušných sil. Poté co jsme vyšli z hangáru, nám služba biologické ochrany letiště ukázala dravého sokola, s jehož pomocí (např. před startem) rozhání ptáky v okolí přistávací dráhy. Po přejití pojízdné dráhy jsme se dostali před hasičskou stanici letiště Kbely.

MECHANICI NÁM UKÁZALI I-140 URČENÉ PRO VÝSADKÁŘE

Ukázali nám dvojici vozidel Mercedes-Benz, ve kterých měli uloženo vyprošťovací nářadí, ochranné obleky, proudnice, dýchací přístroje atd., a na závěr nám předvedli joystickem ovládané vodní dělo s dostřikem několika desítek metrů. Po exkurzi jsme se přesunuli do Leteckého muzea Kbely, ale prohlédnout jsme si ho už nestihli, protože nám za chvilku měl jet autobus. Počasí nám sice moc neprálo, ale přesto jsme si akci užili.

Ondřej Štrýncl a Jan Pytelka, 5.A

KOSTKY A DEVÁTÁCI

Červen je již tradičně měsícem škol v přírodě a výletů. Žáci naší školy se rozjeli po celé republice, a dokonce i za její hranice. Devátáci si naplánovali na rozloučenou věru nevšední destinaci.

Spolu s třídními učitelkami Radkou Kostkovou a Ladou Soltysovou se vydali již ve tři hodiny ráno do německého Legolandu ve městě Günzburg. Patrový autobus, který se již sám o sobě stal první atrakcí, je hladce přivezl na místo určení v 9.00 hod. Před otevřením se všichni stačili nasnídat, vyfotit před hlavní branou a naplánovat, jaké bude jednotlivé pořadí atrakcí, které navštíví.

ČERVEN JE MĚSÍC VÝLETŮ

Ono je totiž nutné být nadměrně efektivní, aby se dalo za sedm hodin stihnout maximum toho, co tento zábavní park nabízí.

Kdo nezažil, neuvěří. Můžeme jen vřele doporučit – adrenalin na několika horských drahách, vodní atrakce, které v parném dni přišly k duhu, či návštěva legotovárny opravdu stojí za to a všichni účastníci budou na tento výlet dlouho vzpomínat.

Radka Kostková, Andrea Gruntová

Devátáci s učitelkami si den užili přesně v duchu motto, jehož složenina dala tomuto stavebnicovému fenoménu jméno: Leg godt – „hraj si dobře“

foto Radka Kostková

LÍBEZNIČTÍ BARÁČNÍCI MAJÍ OPRAVENÝ PRAPOR

Chod ochránce

foto Václav Mikoláš

Symbol baráčníků

foto Václav Mikoláš

Spolkovému praporu je již 81 let. V roce 1938 jej vyšíla naše občanka Bětuška Šimáčková. Během let prošel různými domovy našich rychtářů a praporečnicků. Ne vždy bylo jeho uskladnění v dobrých podmínkách. Na jeho stavu se podepsal zub času.

Dlouho jsme připravovali jeho opravu, ale nějak se záměr stále nedařilo dotáhnout do konce. V loňském roce se naskytla příležitost záměr realizovat. Díky kontaktu paní Závorkové z oblastního muzea s restaurátorkou slečnou Veronikou Benešovou, která pracuje při městském muzeu v Brandýse nad Labem, a její šikovnosti se prapor opět zaskvěl v ob-

novené nádheře. Byla to práce titěrná. Na restaurování praporu jsme dali dohromady požadovaných 45 000 Kč: částkou 25 000 Kč přispěl obecní úřad, 500 Kč věnovala firma Alumex, 1 000 Kč Drogerie Janů, 1 000 Kč stavebniny Srp a 4 000 Kč Zahradnictví Libeznice, zbytek dodala spolková truhlice. Nyní je prapor uschován v dobrých podmínkách

a můžeme se s ním pochlubit na různých slavnostních příležitostech. Podařilo se nám uchovat symbol spolku na další léta jako připomínku tradic českého baráčníka.

*Věra Vöršosová
Sindička OB Libeznice*

LÍBEZNICKÉ SPOLKY

KOLEM KOLEM LÍBEZNIC

Je krásná sluneční sobota 16. května, půl deváté ráno... U fotbalového hřiště se to již hemží organizátory 1. líbeznického cyklozávodu Kolem kolem Líbeznic – Monika, Míla, Jířa, Evča, Alice, Miriam, dva Martinové a Zdeněk Stíbal, který akci propůjčil zázemí fotbalistů... Trasa je označená, Martin ji ale jede ještě zkontrolovat, doplnit fáborky a úkoly na stanoviště... Ceny jsou připravené, ještě některé balíčky doplníme milými dárky od sponzorů – snad budou všichni spokojeni... Občerstvení máme, kulaté moravské koláčky (hranaté by se k akci nehodily) maminka Evči také stihla napéct... Ještě zkontrolovat potřebné dokumenty k registraci, nachystat stoly, označit cíl, dofouknout balonky, nainstalovat aparaturu, vyzkoušet stopky, navléknout se do modrých triček a... akce může začít!

Zlatou a nejpočetnější kategorií prvního ročníku cyklistického závodu Kolem kolem Líbeznic se staly rodiny s dětmi. Díky tomu a také díky krásnému počasí měl závod skvělou atmosféru.

Startovní listina závodu obsahovala dvě hlavní kategorie – jednotlivce a rodiny. Jednotlivci se vydali po modrých šípkách na trať dlouhou 25 km. V nejkratším čase 50:49 ji zdolal Zdeněk Stieber z Kladna. Hned na druhém místě skončil s pětiminutovým odstupem líbeznický „reprezentant“ Lukáš Kroupa. Mezi ženami zvítězila Soňa Bečanová z Mělníka s časem těsně pod 70 minut.

1. LÍBEZNICKÝ CYKLOZÁVOD

V nejpočetnější zastoupené kategorii rodin dobyli první místo Böhmovi z Líbeznic. Trať dlouhou 18 km zdolali za 77 minut a 32 vteřiny. Navíc splnili správně i všechny soutěžní úkoly, takže se k jejich času nepřipočítávala žádná trestná minuta. Porota se rozhodla udělit hned dvě druhá místa – Gruntovým a Kneiflovým. Na třetím místě potom skončil tým startující pod jménem „Jedničky“ z Prahy. V případě závodu rodin nešlo jen o rychlost, ale i bystrost a správný postřeh. Na trati bylo totiž celkem osm kontrol, kde každá rodina plnila soutěžní úkoly a skládala postupně tajemku celého závodu.

V cíli zaznívala největší chvála na tratě závodu, které pomohl organizačnímu týmu připravit nad-

Kolo, kam se podíváš

foto Adéla Šponerová

šený cyklista Petr Cuc z Baště. Velké díky patří také těm, kdo akci podpořili. Jedná se o Stavebniny Srb, Zahradnictví Líbeznice, líbeznická lékárna i večerka, Česká masna, firma Autopoly, Tiskárna Triangl, firma Nestlé, Red Door – Steakhouse Líbeznice, Pizzerie u Kouzelníka, obchod Barvy – laky Janů. Díky patří také Obecnímu úřadu Líbeznice a Obecní policii Líbeznice, která dohlížela na bezpečnost závodníků.

A co říkali o akci samotní organizátoři a účastníci?

Magda Tichá (účastnice):

Moc jsme si to užili. Manžel by se tedy určitě rád účastnil i individuálního cyklistického závodu na čas ve druhé kategorii, jelikož je velice soutěživý, ale rovněž si užil náš rodinný výlet s bojovkou. Mladší dvouletý Mikolášek se statečně vezl v cyklosedačce i přes „lesní tunely“ a odmítl jít do přichystaného Chariota (sportovní vozík za kolem). Dcera Žanetka, prý nejmladší šlapající účastnice, pěkně dupala do pedálů a s nadšením plnila zadané úkoly na nachystaných stanovištích, vyhlížela šípky a fáborky na trati. Ta byla moc hezká sestavená a označená. Některá místa jsme znali, ale hned několikrát jsme díky závodu objevili Ameriku.

Evča (organizátorka):

Mně osobně tento závod přišel jako zatím nejlepší z akcí, kterou jsme organizovali. Nevím, jak to hodnotili účastníci, ale v mém okolí bylo velké nadšení. Jsem ráda, že se můžu podílet na pořádání kvalitní a hezké akce pro děti i dospělé a na chvíli se zastavit v naší úspěšné době. A když se to ještě povede, je to pecka.

Alice (organizátorka):

Potěšila mě úžasná a krásná atmosféra během celého dne, dorazili pozitivně naladěni závodníci, kterých byl i díky vydařenému počasí velký počet. Jejich spokojené ohlasy, slova chvály a rozzářená očička těch nej na stupních vítězů nám byly velkou odměnou.

Martin (ten, co značil trasy):

Po zkušenostech z minulá i z jiných akcí jsme si se značením trasy dali více práce. Trasu jsem projel asi čtyřikrát. Potěšil mě počet startujících závodníků, úžasné sportovní výkony všech, žádná zranění, žádní ztracení a nádherná atmosféra.

Lukáš Kroupa (závodník):

Závod byl fajn, trasa krásná, klidně by mohla být i delší s nějakým stoupáním v závěru.

Monika (ta, co to vymyslela):

Byla to prostě paráda, nádherná podívaná na malé i velké sportovce, kteří skutečně přišli, kteří skutečně existují, kteří žijí pohybem, kteří si udělali trochu netradiční sobotní den, kteří podpořili sportovní líbeznické akce, kteří ocenili naši práci, kteří to dokázali a kteří (někteří) i vyhráli. A těm všem patří díky!

Vzkaz pro ty, kteří se určitě zúčastní a podpoří nás příště (tj. již na podzim):

Těšíme se na vás, to dáte!

Miriam Kupková

LÍBEZNICKÉ BLUDIČKY POHLEDEM STŘÍBRNÝCH ÚČASTNÍKŮ

Je to pár dnů, co jsme se zúčastnili orientačního cyklozávodu Líbeznické bludičky, pořádaného manželi Gruntovými a Pechačovými. Po vydatné snídani jsme vyrazili k fotbalovému hřišti. Při příchodu jsme se mírně zalekli. U startu bylo skoro víc dětí než dospělých a my s sebou žádné z našich čtyř dětí neměli. Ještě jsme se rychle chtěli vrátit alespoň pro to naše nejmenší, ale pořadatel nám to rozmluvil (s tím, že by si to roční precek patřičně neužil). Prý je vedro a sou-

žítit bude i několik dospělých párů bez dětí. Kategorie byly čtyři – rodina, MŽ, MM, ŽŽ. Při zápisu jsme dostali mapu, jeden list papíru na označování stanovišť a jeden se šifrou. Ta po vyluštění informovala, kde se nachází jedno ze stanovišť, kterých bylo dohromady 20. Vyznačena byla v mapě, která ukazovala oblast mezi Kostelcem nad Labem, Brázdími, Čakovcem a Roztokami. Naštěstí pro nás i většinu účastníků je nebylo potřeba najít všechna.

UJELI JSME NECELÝCH 50 KM

Pořadatelé si zaslouží pochvalu i za to, že objednali krásné počasí. Bylo slunečno a bezvětrí.

Vydali jsme se tedy s chutí na trasu. Začali jsme stanovištěm na Mratince. To našli jistě všichni soutěžící. S hledáním druhé kontroly už jsme mírný problém měli, ale nakonec jsme v parku u zámku v Mě-

šicích byli úspěšní i tam. Ke třetímu stanovišti jsme si ovšem zvolili trasu nepohodlnou. Ze špatně odečtené mapy jsme nakonec skončili u vlakových kolejí v Měšicích, vedle nichž jsme museli vést – či nést – naše kola se strachem, zda nepojede vlak. Stanoviště jsme ale našli a po sešplhání podél mostní konstrukce jsme na místě u kleštíček potkali našeho pana starostu Martina Kupku, který sem ovšem dojel i se svými dětmi po cestě pro cyklisty mnohem vhodnější.

Dalších deset stanovišť jsme našli už bez problémů, stihli jsme i zmrzlinu a občerstvovací pauzy a po čtyřech hodinách (což byl limit závodu) jsme s dobrou náladou dorazili do cíle. Ujeli jsme necelých 50 km.

Po chlazeném točeném pivku u fotbalistů jsme nakonec byli vyhlášeni jako stříbrní v kategorii MŽ. Dostali jsme diplom a ceny, které byly opravdu lahodné.

Za tým ZUBNÍ

Eva Hlavičková a Jan Žižka

V OKOLÍ LÍBEZNIC „BLOUDILI“ CYKLISTÉ

První ročník cyklo orientačního závodu (nejen) dvojic Líbeznické bludičky se uskutečnil za krásného počasí v sobotu 6. června. Hledat kontroly rozmístěné v okolí Líbeznic se vydalo na 36 družstev, celkem se závodu zúčastnilo 103 bludiček.

Principem závodu bylo najít v určeném časovém limitu co nejvíce kontrol a nasbírat co nejvíce bodů. Kontroly byly rozmístěny v blízkém i vzdálenějším okolí Líbeznic a byly vyznačeny v mapě, kterou dostalo každé družstvo při startu. V terénu pak byly kontroly označeny bílo-oranžovým lampionem, který se používá při orientačním běhu, a každá kontrola měla originální kleštičky pro označování do startovních karet. Kontroly byly obodovány podle obtížnosti jejich dosažení – vzdálenost od startu nebo obtížnost nalezení. Jedna kontrola v mapě chyběla, její umístění se závodníci dověděli až po vyluštění šifry. Celkem mohly bludičky nasbírat 1 000 bodů. Nejvzdálenější kontrola byla až u Vltavy v Klecánkách, na druhou stranu pak mohli závodníci i smotit kotníky v Labi, kde kontrola byla v Jiřích. Mezi nejhezčí kontroly patřily ty na Becově nebo vrcholová prémie na kopci Kuchyňka u Brázdími.

OHLASY NA ZÁVODY BYLY VELICE POZITIVNÍ

Závodilo se ve čtyřech kategoriích. Nejpočetnější byla kategorie MDŽ (muži, ženy, děti) neboli kategorie rodinná, v té soutěžilo celkem 24 dvojic, a to až v pětičlenných družstvech. V této kategorii jako v jediné mohla startovat vícečlenná družstva, v ostatních už byly pouze dvojice. Dalšími kategoriemi byly ŽŽ (ženy), k té se dostavila pouze dvě družstva, MŽ (muži, ženy), ve které bloudilo celkem šest družstev, a MM (muži), kde soutěžily čtyři dvojice a známý líbeznický sportovec pan Krbec. Časový limit pro kategorii MDŽ byl 3 hodiny, pro ostatní kategorie 4 hodiny.

A jak to celé dopadlo? V královské kategorii MDŽ zvítězilo družstvo HILI ve složení David Hilský a David Hilský junior s celkovým počtem 460

Vítězové v rodinné kategorii

foto Zdeněk Stibal

bodů. Na druhém místě se umístila sestava Bludičkovi – Jiří Lužný, Radek Lužný a Matěj Volák, kteří nasbírali 395 bodů, na třetím místě Cyklo Team Bašť 1 ve složení Petr Cuc, Petr Cuc junior a Tereška Cucová se ziskem rovněž 395 bodů. V tomto případě o umístění rozhodoval čas, tým Bludičkovi dojel o minutu před CTB 1 a bral tak druhé místo. Ještě bychom v této kategorii rádi ocenili výkon Slimteamu, který nasbíral krásných 570 bodů, bohužel dojel po limitu, a nemohl tak být hodnocen. Velkou statečnost však projeví všichni, hlavně děti, které za účast dostaly pamětní diplom.

V kategorii ŽŽ zvítězily Helena Cívínová a Lucie Smolková jedoucí pod názvem týmu Helula, celkem nasbíraly 675 bodů, na druhém místě skončily Renata Tlustošová a Martina Jelínková z druhého Cyklo týmu Bašť se ziskem 640 bodů.

Smíšenou kategorii MŽ (muži, ženy) ovládla dvojice Žádný stres ve složení Michal Jech a Lucie Zieglerová se ziskem krásných 830 bodů, na druhém místě se umístilo družstvo Zubní Líbeznice, Jan Žižka a Eva Hlavičková, s 610 body a třetí skončila dvojice Luděk Šťastný a Dana Šťastná jedoucí pod hlavičkou Šťastný tým se ziskem 555 bodů.

NĚKTEŘÍ MĚLI PROBLÉM S ROZLUŠTĚNÍM ŠIFRY

Mužskou kategorii ovládli Bratři v triku (Miroslav Šmíd a Jaroslav Šmíd), kteří rovněž nasbírali nejvíce bodů ze všech družstev, neuvěřitelných 935. K dosažení 1 000 bodů, tedy 100 %, jim zbývaly jen dvě kontroly. Data z vítězné trasy Bratří v triku jsou následující: celkem najeto 65,7 km a nastoupáno 594 m při průměrné rychlosti pohybu 21,1 km/h. Druhé skončily Dezorientované čejky ve složení Martin Čejka a Ondřej Čejka s celkem 860 body a třetí dvojice Jedeme na maso ve složení Pavel Matys a Slávek Kovařík se ziskem 855 bodů.

Ohlasy na závody byly velice pozitivní. U dvou kontrol byl drobný rozdíl mezi zakreslením v mapě a skutečností a někteří měli problém se po rozluštění šifry dostat na školní pozemek brankou, jinak si všichni bloudění moc užili. Na závěr připojujeme slova jednoho z vítězů Miroslava Šmída: „Moc děkujeme za výbornou organizaci, krásné mapy, zajímavou šifru, hezká místa a slunečné počasí.“

František Grunt

📷 SOUTĚŽ

UŽ JE TO OPĚT TADY – SOUTĚŽ

Zahrádkáři Líbeznice ve spolupráci s OÚ Líbeznice vyhlašují již **3. ročník** soutěže:

1. o nejrozkvetlejší okenní truhlíky,
2. o nejupravenější předzahrádku,
3. o nejhezčí zahrádku.

Fotografie vašich zahradnických úspěchů zašlete prosím do **20. srpna t. r.** na e-mailovou adresu alena.krb@seznam.cz.

K fotografii uveďte své jméno, telefon a adresu.

LÍBEZNICKÉ SPOLKY

SVOJSÍKŮV ZÁVOD

Ve dnech 11.–12. 5. 2015 se konalo okresní kolo Svojsíkova závodu v Čelákovících. Závod je určen pro skautské družiny se čtyřmi až osmi členy do šestnácti let.

Hlavním cílem závodu bylo zničit upíry, kteří se vyskytují v okolí. Závod se skládal ze tří modulů. Modul závodu probíhal v Čelákovících a nejbližších vesnicích. Důležitá zde byla orientace v mapě, v terénu a týmová spolupráce. Na stanovištích si družiny vyzkoušely, jak zvládají krizové situace, kolektivní práci nebo zdravotvědu. Využily zde spoustu praktických i skautských dovedností. Za každé splnění stanoviště dostala družina ingredienci. Ze všech ingrediencí pak vytvářely lektvar na zničení upírů. Druhý den ráno družiny čekal modul brány složený ze 25 stanovišť, přičemž každý člen družiny šel na ta, která si vybral. Rádcové družinek připravovali program na schůzku, psali pozvánku na výpravu a zkusili si, jaké to je, být vedoucím oddílu. Modul zpětné vazby byl určen jen pro vedoucí, aby věděli, jak jejich družina zvládá týmovou práci a jak se k sobě chová.

Z INGREDIENCÍ VYTVÁŘELI LEKTVAR NA ZNIČENÍ UPÍRŮ

Večer byl připraven doprovodný program v podobě hraní stolních her, venkovního frisbee, čajovny nebo vybíjené.

Za naše středisko se zúčastnily tři družiny. V dívčí kategorii se družina Štik umístila na čtvrtém místě. Na druhém místě byli Kaktusáci. V chlapecké kategorii se na druhém postupovém místě umístila družina Netopýrů, kterou čeká krajské kolo závodu.

Všechny družiny byly velmi úspěšné, za pomoci svých lektvarů se jim podařilo zničit upíry. Skauti si užili spoustu dobrodružství, poznali nové kamarády a přivezli si domů nové zážitky.

Karolína Kubátová – Papoušek

Líbezníční skauti na „Svojsíkáči“

foto Papoušek

SOUTĚŽ VŠESTRANNOSTI

Tak jako každý rok i letos probíhá soutěž OVOV (Odznak všestrannosti olympijských vítězů). Jde o atraktivní sportovní program určený především pro sportovně nadané školáky. Díky němu mají žáci možnost porovnat své výkony s ostatními spolužáky a také školami v celé ČR. Do tohoto sportovního projektu se zapojí asi 400 000 žáků a žáků z celé republiky. Disciplíny byly vybrány tak, aby rozvíjely bezproblémovou koordinaci rychlých pohybů, orientaci v prostoru, bleskovou startovní reakci, výbušnou sílu dolních končetin, dynamickou sílu svalů ruky, běžeckou rychlost a houževnatost.

ODZNAK VŠESTRANNOSTI OLYMPIJSKÝCH VÍTEŽŮ

Jako patroni projektu OVOV opět působí medailisté a účastníci olympijských her, mistrovství světa a mistrovství Evropy, kteří se kromě jiného zúčastní i okresních a krajských kol soutěží druž-

stev OVOV. **Jakub Novotný** z naší obce se projektu zúčastnil již v loňském roce, postoupil na celorepublikové finále a skončil na skvělém 3. místě v kategorii r. 2001. I letos se úspěšně zapojil a s přehledem zvítězil v okresním i v krajském kole a postupuje opět na celorepublikové finále pořádané ve dnech 3.–5. 9. 2015 v Praze na Julisce. Kubovi blahopřejeme a držíme mu palce, ať se mu v silné konkurenci podaří pěkný výsledek a třeba znovu získá i medaili.

Disciplíny

1. sprint 60 m
2. skok daleký z rozběhu
3. hod 2kg medicinbalem obouruč přes hlavu vzad
4. shyby na šikmé lavičce po dobu 2 minut
5. skákání přes švihadlo po dobu 2 minut
6. trojskok snožmo z místa
7. kliky po dobu 2 minut
8. leh-sedy
9. hod 150g míčkem
10. a) běh na 1 000 m
10. b) dribling s basketbalovým míčem po dobu 2 minut
10. c) plavání po dobu 2 minut

Lucie Novotná

Jakub Novotný

foto -PN-

POŠTA

Doprava osob i zboží bývala v soukromých rukou, až v 17. století převzal rakouský stát poštu do vlastní správy. Pojízdné pošty jezdily po erárních silnicích před zavedením železnic. Na poštovních stanicích bývala spřežení vyměňována, jako např. v zájezdni hospodě. Na staré poště na rozcestí u Zdíb. V r. 1657 si pražská dvorní impressorka Ludmila Sedláčková vy-mohla povolení, aby směla tištěné noviny rozesílati po poště. Asi od roku 1690 měla Praha již pravidelné poštovní spojení s hlavními městy v Evropě, a to dvakrát v týdnu. Porto za dopis v Rakousku stálo 8 krejcarů, a to 4 krejcare v místě odevzdání a 4 krejcare v místě adresáta. Asi roku 1700 vynášela pošta v Praze rakouskému eráru okolo 28 000 zlatých ročně.

Poštovní úřad býval na Malé Straně, od r. 1782 měl filiálku v Celetné ulici až do r. 1849. Listy nebyly vkládány do poštovních schránek, nýbrž je sbírali sluhové, kteří po ulicích chodíce, měli klapáčku v ruce, aby lidem hlásali, že mohou dopisy odevzdávat. Sluhové měli na hlavě vysoký klobouk s písmenem C a na levé paži císařského orlíčka. Psaní sbíral sluha do velké kožené tašky. Když r. 1810 poštovní místnost na Malé Straně nestačila, byla výprava vozů poštovních přeložena do celnice na Josefském náměstí (bývalý Hybern-ský klášter na náměstí Republiky). V r. 1850 byl do této celnice přeložen z Malé Strany celý poštovní úřad a dán mu název Poštovní ředitelství pro Čechy. Toto ředitelství se pak r. 1874 přestěhovalo do nového paláce v Jindřišské ulici.

Pro Libleznice bývala pošta v Měšicích od r. 1872 a sem docházel poštovní posel, jenž za doručení dopis vybíral 4 krejcare, za korespondenční lístek 2 krejcare.

V Libleznici byla zřízena pošta vynesením c. k. ministerstva obchodu r. 1895, a to v č. 10, kde býval prodej kořalky a tabáku. Jeho majitel František Procházka

vedl poštovní úřad se slečnou expedientkou. Když byl Procházka volán ke zkoušce, ještě před ní se oběsil v sedleckém háji (únor 1896). Místo poštmistra zde zastával Gustav Pflanzler, dříve poštmistr v Rábí, zeť Josefa Láhy, obecního starosty z č. 1.

Tehdy bylo v obci pramálo novin: *Národní politika* 10 výtisků, *Národní listy* 4 výtisky a *Prager Tagblatt* 3 výtisky. V r. 1898 Josef Láha postavil na své zahradě dům č. 147 a v něm umístil poštu i poštmistra. Tehdy zde nebyl telefon ani telegraf. Z Libleznice byly poštovní zásilky dováženy na trakaři na nádraží do Měšic, a to pro 12 obcí, neboť pošta Zdíby sem dovážela poštovní zásilky ze Zdíb, Chaber, Klíčan i Veltče, předala je zdejší poště a podobně si týž rurální posel odvázel z Libleznice zásilky pro Zdíby.

Z LÍBEZNIC BYLY POŠTOVNÍ ZÁSILKY DOVÁŽENY NA TRAKAŘI

Poštovní zásilky z Libleznice dopravoval k vlaku listonoš František Nápravník, zprvu na trakaři, od r. 1915 pak s koněm. Na nádraží volal i pasažéry po 20 krejcarech.

Do r. 1910 byly venkovské pošty soukromé a poštmistr odměňoval listonoše sám, tj. 50 K měsíčně. Když si druhý listonoš Hošek stěžoval na poštmistra G. Pflanzera, že ho za práci bídně platí, odpovědělo stěžovateli ředitelství pošt, že jim po tom nic není a že listonoš může dát poštmistrovi 14denní výpověď. Od r. 1910 byly všechny poštovní úřady postátněny a listonoš pobíral 81 K měsíčně.

Za Rakouska dopis z Prahy adresovaný do Chaber jel vlakem do Měšic, z nádraží byl dopraven do Libleznice a odtud dalším poštovním poslem přes Zdíby do Chaber.

V r. 1939 byl poštovní úřad z č. 147 přemístěn do domu Josefa Kosa č. 33. Telefon byl zaveden r. 1940 a měl 33 linky (33 telefonní stаницe) v Libleznici a 25 linek mimo Libleznice, tj. v Bašti, Baštěku, Bořanovicích

a Předboji. V r. 1905 dalo c. k. ředitelství pošt souhlas se zřízením telegrafní stаницe při poštovním úřadě, ale k jejímu zřízení nedošlo, zúčastněné obce nepřispěly.

Zde se vystřídalo několik poštmistrů: Macháček, r. 1921 zde byl B. Čech, r. 1926 R. Bílek, dále K. Mileňovský, J. Kohout, J. Křivánek, L. Polák, L. Hejda.

V r. 1904 byla tu zavedena telegrafická služba pro předpověď povětrnosti. V r. 1912 žádala obec o zřízení telefonu v obci, k úmluvě nedošlo. Až r. 1939 dala obec 6 080 Kč na zřízení telefonní ústředny, ačkoli r. 1936 ředitelství pošt žádalo na obci 12 500 Kč na zřízení telefonní služebny.

ABALDA (velkoprodávce tabáku) byla v Libleznici už r. 1830. Bývala v č. 10 a měl ji František Procházka, jenž mimo trafikou měl i výčep lihovin. U něho byla zřízena pošta r. 1895 a Abalda se přestěhovala do č. 35 k Františku Tišnovskému.

Prodávacem byl Ferdinand Tender až do r. 1927, kdy obchod převzal Karel Špička, ten si r. 1930 postavil dům č. 246 a obchod sem přenesl. Provozoval jej se svou rodinou do r. 1948, kdy tento státní monopol přešel do režie státních úřadů. Práce s rozdělením tabáku trafikantům ve 30 obcích vykonávaly pak 3 osoby (vyjma uklízečky). V r. 1948 byl tento velkoobchod s tabákem přemístěn do č. 10, kde býval v minulém století.

Výše uvedený Ferdinand Tender míval na prodej různé delikatesy. Od r. 1948 do r. 1950 patřila Abalda velkonákupnímu družstevnímu podniku, poté ji převzal velkoobchod drobným spotřebním zbožím. Od 1. 6. 1953 zásobuje své prodejny tabákem družstvo Jednota, trafika v č. 14 zanikla v prosinci 1953.

VÍTE, ŽE... v roce 2010 po 160 letech zrušila Česká pošta zasílaní telegramů?

Tuto vysoce ztrátovou službu už lidé téměř nevyužívali. Telegramy vytlačily mobily a esemesky. Podat telegram na poštu stálo 75 Kč a za každé slovo do deseti znaků zákazník zaplatil dalších pět korun.

Alexandra Dančová

ZA HRANICE PRÁZDNINOVÝCH DNŮ

Začíná léto a naše prázdninové a dovolenkové výpravy mají nádech řek, kopců, moří a cizokrajných obzorů. Je to čas, kdy jsme spolu více než za celý rok, kdy máme a chceme poznávat nové věci a krajiny. Je v nás uvolněnost a radost, kterou jsme si celý rok strádali právě na toto období. Někde v koutku svého já očekáváme trochu dobrodružství. A na knihách je fascinující, že nám to samé umějí či mohou zprostředkovat, jen to má jednu podmínku: čtenář musí chtít být silou hurikánu vtažen do děje, vdechnut do příběhu, ve-tknut zlatou nití do kabátů neohrožených hrdinů, zkrátka ztratit se v knize v tom nejlepším slova smyslu. A spisovatel to umí slovy zprostředkovat. Vše ostatní je jen naše představivost a fantazie. Kolik z nás zažilo s knihou takové pohlčení? Myslím, že v dětství jsme to zažili všichni.

Chtěla bych zmínit spisovatele, který to bezpochyby uměl a jemuž čas dal to nejlepší vysvědčení.

Francouzský romanopisec Jules Verne se narodil 8. února 1828 v Nantes jako první z pěti dětí. Důležitý moment v jeho životě nastal v jeho jedenácti letech, kdy utekl z domova. S sebou si vzal kožený cestovní vak, prádlo a nějaké potraviny. Nechal se naverbovat jako plavčík na trojstěžník Coralia, který se plavil do Indie. Když se to jeho otec dozvěděl, nasedl na parník a doplnil do přístavu Paimboeuf, kde se Coralia toho dne večer měla zastavit. Otcí nedalo mnoho práce přemluvit syna k návratu, protože den služby na lodi ho stál výlčet z mnoha naivních představ o slastech námořnického života. Musel slavnostně slíbit, že už se

nikdy nevydá lehkomyšlně na moře a že příště bude cestovat jen v duchu.

Po složení maturitní zkoušky se Jules Verne připravoval v Paříži na advokátské zkoušky. Zde se seznámil s Victorem Hugem a také s Alexandrem Dumasem starším. Rozhodl se, že se nestane advokátem, ale spisovatelem. Známosti s již uznávanými literáty ho inspirovaly k napsání divadelních her. Přestože jich napsal hned několik, ani jedna nezískala pronikavý úspěch. Začínal povídkami, např. *Drama ve vzduchu* nebo *Zimování v ledovém moři*.

V roce 1857 absolvoval významnou událost – oženil se. Pikantní na celé události je, že se oženil navzdory svému členství v tzv. Jedenáctce bez žen – kroužku zapřísláhlých starých mládenců.

JULES VERNE SE NARODIL 8. ÚNORA 1828 V NANTES

Svůj první román vydal pod názvem *Pět neděl v balonu*, kde spojil dvě věci: myšlenku říditelného balonu a objevitelské cesty po Africe.

Legenda vypráví, že spisovatel obešel bezvýsledně patnáct nakladatelství, až stanul na prahu domu číslo 18 v Jacobově ulici, kde sídlil nakladatel a spisovatel Pierre Jules Hetzel. Úspěch románů *Pět neděl v balonu* zajistil spisovateli velkorysou smlouvu s nakladatelem na dvacet let dopředu. Verne se zavázal napsat dva romány ročně za honorář 20 000 franků, což pro něj sice znamenalo doživotní existenční zajištění, ale na druhé straně bíč, který ho ustavičně poháněl.

Zájmy Julese Verna byly všestranné. Viděl nejen jasné stránky vědy, ale uvědomoval si i to, jak hrozné by mohlo být pro lidstvo, kdyby ji zneužilo. Takovou výstrahou jsou zvláště dva romány – *Ocelové město* a *Výnělek zkázy*.

Za vrchol jeho literární tvorby jsou považovány romány *Dvacet tisíc mil pod mořem*, *Děti kapitána Granta*, *Tajuplný ostrov*, *Patnáctiletý kapitán* a *Cesta kolem světa za osmdesát dní*.

Jules Verne je nepochybně zakladatelem žánru vědecko-fantastické literatury. Ve svých dílech předpověděl řadu technických a vědeckých objevů, např. skafandr, videofon, elektrický motor, vrtulník, kosmické lety aj.

Zemřel klidně v březnu 1905. Jeho pracovitost do posledních dní je jen stěží uvěřitelná.

V Čechách vdčíme Janu Nerudovi, že jako devětatdacetiletý přivezl z Paříže literární kuriozitu (jak knihu sám označil), román *Pět neděl v balonu*. První román *Cesta kolem Měsíce* vydala Matice lidu právě v překladu Jana Nerudy. Později nakladatel J. R. Vilímek vydal sebrané spisy Julese Verna (1893–1935).

Je to neuvěřitelné ale jeho knihy nezestály a čtenáři – ať už dětští, či dospělí – stále oceňují zábavnou, dobrodružnou stránku jeho díla.

Slavný spisovatel vědecko-fantastické literatury Isaac Asimov o Vernovi řekl: „Vzpomeňme na prvního profesionála v psaní science fiction, prvního, kdo se kdy nepochybnou science fiction živil – Julese Verna. On sám se za spisovatele science fiction nepovažoval, protože tento žánr tehdy ještě neexistoval. Po tučet let psal s nevalným úspěchem pro francouzskou čtenářskou obec. Ačkoli nemohl, toužil však cestovat a objevovat, a tak roku 1863 náhle prorazil se svou knihou *Pět neděl v balonu*. On sám tuto knihu bral jako cestopis, avšak neobvyklý cestopis, vzhledem k přístroji, jež lidstvu poskytl vědecký pokrok. Verne svůj úspěch znásobil používáním dalších a dalších přístrojů jeho současnosti a možné budoucnosti, s jejich pomocí dopravoval své hrdiny na jejich *voyages extraordinaires*, podivuhodných cestách, stále dál a dál do polárních krajín, na dno moře, do středu Země či na Měsíc.“

Alexandra Dančová

 OBEČNÍ KNIHOVNA

PONOCO VÁNÍ V KNIHOVNĚ

V sobotu 23. 5. 2015 se konalo historicky první ponocování dospělých v líbeznické knihovně. Akce se uskutečnila z iniciativy paní knihovnice na popud několika rodičů. Ti by údajně rádi strávili večer poleháváním a posloucháním čtení jako jejich potomci na akci Noc s Ladou, která se koná v naší knihovně již tradičně.

Ponocování pro dospělé se nás však nakonec nezúčastnilo mnoho. Vlastně se nás sešlo i s paní knihovnicí sedm. Tato nižší účast však dávala akci jakousi komorní a velmi kouzelnou atmosféru. Již při vstupu do Archy, kde se ponocování konalo, bylo jasné, že půjde o velmi příjemný večer. Paní knihovnice totiž prostory komunitního centra přestavěla na obývací pokoj s lenoškou a lampou na čtení. K tomu zde hořela spousta svíček. Bylo možné nabídnout si i občerstvení a popíjet přitom víno.

Po počátečním vzájemném ofukávání, které prokládala paní knihovnice poslechem velmi příjemné hudby a povídek Roberta Fulghuma, se odvážili i přítomní účastníci, aby ostatním přečetli něco ze

Chvilka s Janem Skácelem

foto -ad-

svých oblíbených knih přinesených z domova. Je nutné podotknout, že ponocování se zúčastnila opravdu pestrá mozaika čtenářů. Jeden z účastníků tak přítomným přečetl kousek sci-fi povídky odehrávající se v budoucnosti ve vesmíru. Ač by se mohlo zdát, že jde o poněkud nezáživné a složité

téma, vyvolalo toto literární dílo bohatou diskusi o našem postavení ve vesmíru, nad kterým se nakonec zamysleli všichni přítomní.

V další části večera jsme se na chvíli přenesli do malebné francouzské Provence, abychom si poslechli pravdivou povídku o muži, který zde sázal stromy, a o tom, že i jeden zdánlivě bezvýznamný člověk může změnit svět kolem sebe k lepšímu.

KOUZELNÝ VEČER S KNIHOU

V závěru večera všichni zúčastnění s překvapením zjistili, že jeden z přítomných sám píše vlastní knihy. Poslechli jsme si tak něco z knihy básniček pro děti. Jde o velmi vtipné a poučné dílko, které může všem zájemcům zapůjčit i paní knihovnice v naší knihovně.

Do pestré mozaiky tohoto kouzelného večera krásně zapadá také příspěvek pana starosty, který nás přišel navštívit a přečíst nám kousek z díla Jana Skácela. Kdo by však čekal známé básně, mýlil by se. K překvapení většiny přítomných šlo totiž o velmi poetickou prózu z básníkovy mládí.

Myslím, že pokud jste dočetli reportáž o ponocování až sem, je vám jasné, že šlo opravdu o neobyčejnou událost s úžasnou atmosférou. Pokud vás toto vylíčení události oslovilo, můžete se v říjnu 2015 těšit na pokračování této akce. A věřte, že půjde zase o úplně jinak pestrý, ale určitě velmi bohatý večer.

Pavla Zarembová

DĚTI V ARŠE

Knížka Jitky Vítové

foto -ad-

Obecní knihovna pořádala 8. června 2015 setkání dětí se spisovatelkou Jitkou Vítovou. Spisovatelka představila dětem dvě své knihy – *O Květušce a tesaříkovi* a *Květuška hledá tesařika*. Vyprávěla jim o tom, jak k nápadu holčičky, která se zmenší, aby prožila prázdniny v hmyzí říši, vůbec přišla, a jak s ilustrátorkou Terezou Valáškovou doladovaly podobu Květušky a jiných hrdinů z knihy. Děti se ptala, zda znají a umějí pojmenovat brouky a hmyz. A děti byly uchvátené z příběhů a hmyzích hrdinů. Následovala autogramiáda a děti si nadšeně odnášely autorkou podepsané knihy domů.

-ad-

 LITERÁRNÍ KALENDÁRIUM

LITERÁRNÍ KALENDÁRIUM

5. 5. 1875 narozen český spisovatel, novinář, básník a překladatel S. K. Neumann – *Hrstka květů z různých sezon*, *Kniha lesů*, *vod a strání*

6. 5. 1875 narozen německý spisovatel, držitel Nobelovy ceny za literaturu (1929) Thomas Mann – *Kouzelný vrch*, *Smrt v Benátkách*, *Buddenbrookovi*

11. 6. 1925 narozen americký romanopisec William Styron – *Ulehni v temnotách*, *Sophiina volba*, *Doznání Nata Turnera*

12. 6. 1870 narozen český novinář a spisovatel Jakub Arbes – *Elegie o černých očích*, *Poslední dnové lidstva*

21. 6. 1935 narozena francouzská prozaička a dramatička Françoise Saganová – *Dobrý den, smutku*, *Máte ráda Brahmsa?*, *Čarovná oblaka*

29. 6. 1900 narozen francouzský spisovatel a letec Antoine de Saint-Exupéry – *Noční let*, *Malý princ*, *Čítadla*

 PODĚKOVÁNÍ

Chci tímto poděkovat členům místní policie za záchranu našeho zatoulaného pejska.

Děkuji moc za jejich laskavost a péči o zaběhnutého pejska.

A. Krbcová

 POZVÁNKA

Turnaj v malé kopané

V sobotu 18. července se na fotbalovém hřišti 1. FC Líbeznice koná **VI. ročník turnaje v malé kopané Benfika CUP**. Turnaj podle pravidel malé kopané začne rozlosováním skupin v 9 hodin. I Vy můžete přihlásit svůj tým. Informace na tel.: 603 504 411 Zdeněk Stibál a na webu <http://www.fclibeznice.estranky.cz>. Po celý den je možnost občerstvení v klubovně 1. FCL. Po skončení turnaje následuje **od 20 hodin** zábava pod širým nebem, kde nám k poslechu i tanci zahraje kapela **KLASICKEJ POSTUP**.

Sejdeme se na náměstí

Zveme vás na tradiční letní akci Sejdeme se na náměstí **25. července 2015 od 19 hodin**. Před kostelem sv. Martina budou tentokrát hrát k tanci a poslechu hudebníci bývalé kapely Šlapeto. Setavu dává dohromady Roman Novotný. **Vstup zdarma.**

 OZNÁMENÍ

Obecní knihovna bude **ve dnech 1. 7. až 14. 7. 2015 pro veřejnost uzavřena**. Děkujeme za pochopení. Další informace prosím sledujte na webu a Facebooku knihovny.

 BLAHOPŘEJEME

Blahopřejeme červnovým jubilantům: Sinecká Anna – 92 let, Raiser Oldřich – 90 let, Stoll Karel – 82 let, Rozporková Emilie – 81 let, Krpejš Stanislav – 80 let, Krejčová Jana – 75 let, Šmerda Václav – 75 let, Gártnerová Ladislava – 70 let, Havlíček Jan – 70 let, Podsklanová Jana – 60 let.

NEHLEDEJTE“ v tom žádnou vědu!

Najděte ve svém okolí červený kontejner,
tam můžete odložit vysloužilé drobné
elektrospotřebiče!

ELEKTROWIN a.s.
Michelská 300/60, 140 00 Praha 4, tel.: 241 091 835
e-mail: info@elektrowin.cz, www.elektrowin.cz

Kalendář akcí pro rok 2015

- 18. 7. Fotbalový turnaj s večerní zábavou
- 25. 7. Sejdeme se na náměstí
- 12. 9. Líbeznické posvícení
- 19. 9. Líbeznický koloběh
- 3. 10. Vejšlap povodím Mratínského potoka
- 29. 11. Adventní trhy a koncert v kostele
- 11. 12. Večerní vánoční běh
- 24. 12. Vánoční punč

Libeznice

Auto wash

Ruční mytí & čištění interiérů

+420 723 96 96 96

OSOBNÍ AUTA • DODÁVKY • MOTORKY

PO - PÁ 9:00 - 19:00
SO - NE 10:00 - 16:00

Antonína Judyty 866, Libeznice
(cca 300m od křižovatky směřem na Zdobychu a Antonína Judyty)

autowash.libeznice@gmail.com
www.autowash-libeznice.cz
www.facebook.com/autowash.libeznice

Každé šesté mytí od stejného programu ZDARMA!

- Ruční mytí vozu včetně oken zvenku i zevnitř
- Mytí disků, ošetření pneumatik • Mytí vnitřních hran dveří
- Vyčištění přístrojové desky • Vnitřní plasty – ošetření a impregnace
- Luxování interiéru včetně zavazadlového prostoru
- Kompletní vytepotování interiéru, nebo pouze sedadel
- Vyčištění kůže – ošetření a impregnace kůže
- Renovace a rozleštění laku a světel • Dezinfekce a vyčištění klimatizace

Čekání si můžete zkrátit kávou zdarma, nebo se bezplatně připojit k wifi a děti si pohrát v dětském koutku.

BOHNICE – MÁŠLOVICE

V SOBOTU 18. ČERVENCE 2015

6. ROČNÍK POHODOVÉHO ZÁVODU NA KÁNOÍCH, KAJACÍCH
I JINÝCH PLAVIDLECH Z BOHNIC DO MÁŠLOVIC

MOŽNÁ JE I ZKRÁCENÁ TRASA
 KLECÁNKY – MÁŠLOVICE (POUZE S VLASTNÍ LODÍ)

START LODÍ VE 13 HODIN V BOHNICÍCH,
 VE 14 HODIN V KLECÁNKÁCH.

V CÍLI OCENĚNÍ VŠECH POSÁDEK,
 OBČERSTVENÍ, HUDBA

MOŽNOST ZAPŮJČENÍ LODĚ (KANOE, KAJAK, RAFT)

FORMULÁŘ PŘIHLÁŠKY NAJDETE NA WWW.MASLOVICE.CZ.

UVPLNĚNÝ ZASÍLEJTE MAILEM NEBO POŠTOU
 NA OÚ MÁŠLOVICE NEJPOZDĚJI DO 10.7.!!!

DOTAZY SMĚRUJTE NA OU@MASLOVICE.CZ
 NEBO NA TEL: 724 191 246, V. SÝKOROVÁ.

**Zavedená,
rozšiřující se
dopravní společnost přijme**

ŘIDIČE MKD

- ŘP sk. C, nebo C+E, bezúhonnost, spolehlivost
- Depo Libeznice CZ 250 65, Písek CZ 397 01, Všetaty CZ 277 16
- Možnost parkování v místě bydliště, možnost zaučení
- Možnost zaměstnanecké půjčky a dalších firemních benefitů
- Ohodnocení 30-49.000 Kč kamiony, 25-32.000 Kč sólo vozy

Kontakt : 777 482 268, e-mail : info@polymarktrans.cz

ALTRAZ

Vám nabízí

SILIKONOVÉ TKANIČKY

konec zavazování
vhodné pro sport

1 balení - 14 kusů
dvě desítky barev a odstínů

cena 199,-

objednávejte na www.altraz.cz
kde najdete i další sortiment

tel. 720 365 593

dotaz@altraz.cz

Po dohodě možný odběr v Hovorčovicích

Hledám ke koupi dům,
pozemek nebo byt v okolí
Líbeznic do 10 km.
Možno hotovostní platba.
Za každý tip moc děkuji.
Tel.: 604 370 077.

Sekční vrata na pohon RenoMatic Hörmann od **19 999,-**
s montáží a DPH

garážová vrata • pohony • vjezdové brány • plotové výplně • dveře

www.VASEVRATA.cz**D.O.S.**

Mělnická 109,
250 65 Líbeznice

tel.: +420 272 705 984

GSM: +420 602 206 326

e-mail: info@vasevrata.cz

www.facebook.com/vasevrata

HÖRMANN

Vrata • Dveře • Zárubné • Pohony

**KOSMETICKÝ
SALON PETRA**
V BAŠTI

Ošetření pleti francouzskou kosmetikou THALGO

NOVINKA: SPECIÁLNÍ OŠETŘENÍ PLETI
Silicium liftingové a zpevňující ošetření na vrásky

Teším se na Vaši návštěvu
Petra Hilgertová
kosmetička

☎ 775 357 983
www.kosmetikapetra.com

centrum
volného
času
MĚSICE

LETNÍ PLAVÁNÍ

ČERVENEC A SRPEN

NAŠE SPECIÁLNÍ NABÍDKA 225,- Kč
ZA LEKCI

Naši lektori jsou tu pro Vás i Vaše děti
i o prázdninách.

Nabízíme standardní i intenzivní letní kurzy
za cenu, která je obvykle určena pouze
pro nováčky.

Do našich kurzů kojeneckého plavání
přijímáme děti od 6 měsíců.

PLAVEME VE VLASTNÍM MODERNÍM, KOMFORTNĚ VYBAVENÉM DĚTSKÉM CENTRU

VÝUKU PROVÁDĚJÍ PROFESIONÁLNÍ A SPECIÁLNĚ VYŠKOLENÍ LEKTOŘI

Kontaktujte nás na: www.cvcmesice.cz tel. 733 111 865

Kontinentální postele a přírodní matrace

- 100 let tradice ruční výroby
- Výroba jen z přírodních materiálů
- Vhodné i pro alergiky
- Mimořádný komfort

**PŘIJMĚTE POZVÁNÍ DO NOVĚ
OTEVŘENÉHO SHOWROOMU V PRAZE**

Showroom Praha MoDo galerie

V Oblouku 800, 252 43 Průhonice

Telefon: +420 731 434 135

E-mail: info@johann-malle.cz

www.johann-malle.cz

